

Verslag reis naar Polen van 27 mei tot en met 29 mei 2009

21 mei (Hemelvaart) halen we de bus op in Den Haag bij Leen Roeloffs. Bijna een week heeft de bus bij ons op de oprit gestaan en er was veel bekijks. Buren wilden alles weten van onze plannen en ook zij hebben kleding gedoneerd. In het weekend hebben we de bus "reisklaar" gemaakt. Eerst wordt een derde voor het tehuis in Lwówek Slaski ingeladen, vervolgens een derde voor Olesnica en als laatste nog een derde voor Brzeg Dolny, een en ander op basis van de instructies van Olaf die voor ons een reisplan had opgesteld. Vele lieve gaven, die we in de weken ervoor hebben ontvangen van vrienden, kennissen en collega's, naast al een grote hoeveelheid kleding en speelgoed die door Freeke Molenaar was ingezameld. Het is fantastisch te zien hoe een ieder heeft gereageerd op ons

verzoek om diverse zaken voor deze kindertehuizen in Polen beschikbaar te stellen. Naast 18 pc's (beschikbaar gesteld door Shin-Etsu PVC BV) is er een magnetron, (nieuwe) kinderkleding, speelgoed en nog veel meer meegegaan. De bus was overvol en helaas kon niet alles mee.

Woensdag 27 mei vertrekken we om 13.00 uur uit Waddinxveen (Nanne heeft 's morgens nog gewerkt en ik zorg voor broodjes, drinken, kleding en kaarten om zeker te weten dat we op vreemd terrein de kindertehuizen kunnen vinden). Eenmaal gewend aan "de bus" rijden we samen met veel vrachtverkeer in oostelijke richting. In Duitsland blijft het druk, nog steeds veel vrachtverkeer, maar we schieten goed op en het weer is prima. Bij Hannover een fikse file, aansluiten en geduld betrachten. Na Hannover gaat het beter en na nog een stop rijden we linea recta naar de grens. We zijn daar om 22.15 uur en wat direct opvalt na de grensovergang is het slechte wegdek. Om 22.30 uur komen we aan bij het hotel in Olszyna, net over de grens in Polen. We worden hartelijk ontvangen door de nachtportier, de bus staat veilig achter het hotel.

Donderdag 28 mei gaan we na een ontbijtje op weg. Eerst getankt en toen naar het eerste tehuis in Brzeg Dolny. Weten zij dat wij komen? Is het e-mailbericht goed overgekomen? Over de snelweg naar Budziszow en via kleine dorpjes komen we ca. 12.00 uur aan in Brzeg Dolny. Een mooie rit, veel groen, hier en daar nieuwbouw maar ook veel vervallen scholen, kerken en boerderijen. We rijden door Brzeg Dolny maar kunnen het niet vinden. Na vragen worden we richting Zmigrod gestuurd. Na ca. 7 kilometer komen we aan in het dorpje Godziescin. Ik herken deze naam uit het reisplan. Dus niet een straat maar een dorp. Nu nog nummer 50 D, weer zoeken en na een paar keer vragen komen we op de plaats van bestemming. We worden al snel naar de directeur geleid, Adam Grabowski. Zijn Duits is beperkt maar met handen en voeten lukt het elkaar te begrijpen.

In de instructies stond dat er een wasmachine nodig was. Dat klopte, hij liet ons het washok zien, dat zag er verschrikkelijk uit. De machines die er stonden, werkten al geruime tijd niet meer.

Maar eerst koffie en warm eten, we komen er niet onder uit. Het eerste deel van de bus wordt uitgeladen en de "bewoners" helpen met sjouwen. In dit tehuis wonen jongens tussen de 4 en 12 jaar oud, de zakken met meisjeskleding (Freeke dank voor de goede voorbereiding, roze en blauwe zakken met de leeftijden erop) nemen we weer mee. Eén zak (van Sandra) halen we eruit voor de dames uit de keuken, de schoonmaak en de verzorging. Nieuwe meisjeskleding, ik laat wat zien en geef aan dat ze kunnen kiezen. In korte tijd is de zak leeg en gaan de dames elk met een stapeltje

ervandoor. Inmiddels is Nanne met de directeur naar een witgoedwinkel voor één of meerdere wasmachines. Ik word rondgeleid en bekijk de slaapkamers, de televisiekamer en de overige ruimtes.

De eerste knuffels en speelgoedauto's zijn al uit de zakken gehaald en meegenomen naar de eigen kamer.

Nanne komt terug met drie nieuwe wasmachines en deze worden door de staf uitgebreid bewonderd. De directeur is zeer dankbaar voor deze bijdrage. We hebben nog een laatste gesprek met de directeur en nemen afscheid.

Vervolgens gaan we naar de Kuznia (gaarkeuken) in Olesnica. Nanne is hier twee keer geweest en rijdt dan ook in een keer naar de locatie. We worden hartelijk ontvangen door de directrice Alena Wajerovska en haar gevolg. O.a Robert Maszkiewski, die een jaar in Engeland heeft gewerkt en nu optreedt als tolk. Men was op onze komst voorbereid en we werden ontvangen met koekjes, zoutjes, koffie en thee. Op een gegeven moment stond er ook nog een warme maaltijd voor onze neus. We vragen naar achtergronden en feiten en Robert vertaalt over en weer. De opvang is bestemd voor 30 tot 40 kinderen (uit een groep van 100 kinderen) die dagelijks na school worden opgevangen. Naast een warme maaltijd wordt er met elkaar gespeeld, geknutseld, er zijn computers en fitness apparatuur. De directrice werkt parttime, de opvang is particulier en wordt in stand gehouden door sponsoring van bedrijven en de gemeente. We worden eerst voorgesteld aan Kazia, haar gebit wordt gerenoveerd en met trots laat ze haar beugel zien. Als het bovengebity klaar is volgt het

ondergebit.

Een leuk meisje dat kortgeleden tweede van Polen is geworden bij het kampioenschap Cheerleading. We hebben gesproken over de drie kinderen die Engelse les volgen en over andere wensen. Alena geeft aan dat de verschillende vertrekken een nieuw verfje kunnen gebruiken, bij voorkeur speciale afwasbare verf. Zij zal hiervoor een offerte laten maken. Daarnaast gaan zij met een groep van 30 kinderen de eerste week van juli naar zee. Voor deze vakantieweek moeten de ouders 100 zlotys per kind betalen. Helaas lukt dit niet voor alle kinderen. De bijdrage van acht kinderen is door ons

betaald. Nanne gaat met Robert naar de bank om de zlotys op te nemen voor de vakantie week. We leggen het een en ander vast in een overeenkomst met een paar mooie stempels. De kinderen vinden het fantastisch dat we er zijn, er hangt een goede en rustige sfeer. Ik heb bewondering voor Alena, een lieve vrouw die goed voor deze kinderen zorgt. Ze laat mij alles zien en iedereen moet op de foto.

Het uitladen van de bus is een gezamenlijke actie, iedereen helpt mee. Als alles achter slot en grendel staat, de 6 pc's op haar kantoor en de rest in een aparte kamer, praten we nog even na. Als we opstappen, krijg ik dikke zoenen en de kinderen zwaaien ons uit. Wat we doen is hier zeer goed besteed. Vervolgens rijden we richting Lwówek Slaski, ons reisdoel voor morgen.

Vrijdag 29 mei na het ontbijt rijden we naar Lwówek Slaski. We hebben een folder van het tehuis en een aanwijzing van Olaf (een kruisje op de kaart voorbij Lwówek Slaski). Toch valt het niet mee om het tehuis te vinden. Uiteindelijk zijn we op het terrein maar nu nog de directeur. Het blijkt een directrice te zijn, Ala Janz, zij is reeds zes jaar in functie. Zij is op de hoogte van onze komst, er wordt koffie besteld en de Duitse tolk wordt opgetrommeld. Het complex bestaat uit zes gebouwen, deels school en deels internaat. De gebouwen zijn in slechte staat. In de vakschool (opleiding tot bakker, schilder, kok etc.) is brand geweest en dit gebouw kan niet meer gebruikt worden. De scholen (gymnasium, vakschool en lagere school) zijn bestemd voor ca. 300 kinderen in de leeftijd van 6 tot 24 jaar. Er is speciale aandacht voor kinderen met een handicap zowel lichamelijk als geestelijk, maar ook hier wonen kinderen uit gebroken gezinnen of met problemen. Het aantal jongens is ook hier in de meerderheid. Op onze vraag naar de noodzakelijke ondersteuning geven zij de volgende wensen aan: rolstoelen, krukken en zaken nodig voor revalidatie maar ook schoolspullen zoals papier, pennen en potloden, eigenlijk alles wat nodig is voor school. Ook met kleding, handdoeken, dekens en lakens zijn ze blij, een financiële bijdrage voor uitstapjes, het renoveren van de klaslokalen en het herstel van de vakschool. De verzekering dekt slechts beperkt de schade en er is geen geld om de school in oude luister te herstellen.

Tenslotte hebben we de laatste spullen uit de bus gehaald ook hier weer geholpen door de bewoners.

De 10 pc's, de kleding en het speelgoed zijn ook hier weer heel welkom. Ook hier worden ze apart gezet om, zoals mij wordt verteld, op maandag uitgedeeld te worden. Ik kijk nog even om me heen, schiet nog wat plaatjes en we nemen afscheid van onze tolk. Na de laatste foto's rijden we weg. In het dorp nog wat boodschappengedaan, voor de grens nog even stoppen om te tanken (goedkope diesel) en dan weer naar huis. Drie intensieve dagen, zeer waardevol, 23.45 uur weer thuis, nog even het geluid van de bus in je oren maar zeer voldaan.

Waddinxveen, 7 juni 2009

Nanne en Odette de Boer